

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

קריית תמימי דרך

אנו שמחים לבשר לכל חסידי ברסלב היקרים, כי ההתארגנות להקמת קריה נאמנה לאנשי התוקים ולמתקרים חדישים בעיר החדרית הריש, בהכוננתו של הרב שמעון טייכנר שליט"א – זוכה לתגובות נלהבות. עד כה הצטרפו 80 משפחות של מתקרים ו-40 משפחות מאנשי המכרזים עתידים להתפרסם בעז"ה לקראת חג הסוכות הבעל"ט.

הקריה תינתן מענה למחפשים מקום מגורים אידיאלי, שבו יוכלו לחיות באהבת חברים וכאמנת צדיקים, תוך הדרכה ברורה בעבודת השם, בחינוך הילדים וכיסוס הבית היהודי – בדרך רבינו זי"ע המסורה לנו מדור דור.

הרב טייכנר שליט"א מתכוון לעבור לגור במקום ולהלך את העניינים הציבוריים, כגון ארגון שיעורי תורה ומפגשים, מינוי מנהלים ואנשי חינוך למוסדות החינוך, ועיצוב רוח המקום בדרך התורה והחסידות.

במידה ומוספר הדירות בקריה יוגבל, סדר הרישום יקבע את סדר הקדימה ברכישת הדירות.

לפרטים ולהרשמה ניתן להתקשר בכל יום בשעות 10:00-13:00 או בשעות 16:00-19:00 לטלפון 057-3140518

אל ייאוש, בוא יבוא ברינה

"תמתין כמה ימים, זה אמור להגיע בדואר", מבשר האישי לחברו שמעבר לים. הוא ממתין יומיים שלושה, ושום דבר לא מגיע. חולף שבוע ושבוועיים – אין קול ואין קשב. כבר עברו חדישים...

ואז הוא מתייאש. 'כנראה' – הוא אומר לעצמו – 'שהאישי חוזר בו, או שסתם רצה להתל ביי. אט אט הוא חוזר לסדר יומו ומנסה לשכוח את הבטחתו של האדם מעבר לים.

למה הוא הפסיק להמתין? הלא ישנם דברים שממתנים עליהם אפילו שנים; איך זה שחדשיים הספיקו לגרום לו להפסיק להמתין?!

זאת מכיוון שחשש כי הוא ממתין לשווא. לז ידע בוודאות כי בוא יבוא דבר הדואר, לא היה פרק זמן כזה או אחר גורם לו להפסיק להמתין. המתנה שאין לה תקוה הינה כמאמר הכתוב: "תוחלת ממושכה מחלה לב" (משלי יג, יב).

ימי בין המצרים הם זמן של המתנה וציפיה. האבלות היא הבעה עמוקה של רצונות וייחולים לשוב ולחסות בצל נפשו של ה' יתברך.

בית המקדש וירושלים אינם רק הבניינים הפיזיים; בתוך כל אחד ואחד מישראל ישנו גם כן בית מקדש וירושלים שחרבו, אלה הם המוח והלב שהיו אמורים להיות מלאים ביראת שמים, באהבת ה', באמונה ובשמחה דקדושה – ותחתם נמצאים שם רצונות אחרים.

הימים הללו נועדו לעורר את לבנו להמשיך לצפות ולייחל שהקדושה תשוב ותכבוש את המלוכה, בכלל ובפרט – בירושלים ובבית המקדש, ובלב ובמוח. בימים אלו אנו צריכים לנסות לעורר את הלב לבכות על "שפחה כי תירש גבירתה" ולהשתוק שרק התורה ודעת הצדיקים ינהיגו את מהלך חייו.

האדישות השוררת כיום מול חורבן בית המקדש, איננה נובעת רק מאורך הזמן שאנחנו ממתנים לבניין בית המקדש; זהו נתון נוסף מ'מבול האפקורסות' שאמור לשטוף את העולם קודם ביאת המשיח, כפי שהעיד רבינו הקדוש.

האפקורסות הזאת מרפה ידיים כאילו המתנה היא לשווא חס וחלילה. זוהי אפיקורסות של ייאוש שאומרת שהמצב הוא בלתי הפיך חלילה וחס. וכאשר הרגשה שכזאת מחלחלת בלב, הופכת המתנה למיותרת ומכבידה.

עובדה היא שאך לפני יובל שנים היתה האבלות על החורבן והצפייה לגאולה חלק בלתי נפרד מחיי היהודי הפשוט. גם אז כבר עברו כמעט אלפיים שנה מאז החורבן – וההמתנה לא התקררה. איך זה שתוספת של חמשים שנה שינתה את הגישה הזאת לחלוטין?!

אלא שכל עוד האמונה היתה שלימה שהקב"ה נמצא אתנו, ובא יבוא היום שיגאלנו, לא היה בריבוי הזמן כדי להחליש את התקווה. אך משאמונה זו נפגמה, אבד הטעם בהמתנה.

לא לחינם משקיע היצר את כל כוחו בנקודה זו. הן כל תקוותנו היא ההתחזקות, האמונה והצפייה, הן בכלל – כפי שאמרו חז"ל (תענית ל"ג א): "כל המתאבל על ירושלים,

זוכה ורואה בשמחתה; ושאינו מתאבל על ירושלים, אינו רואה בשמחתה" – והן בפרט, כפי שרבינו הקדוש גילה לא אחת, שדוקא ההמתנה וההתחזקות, כמו גם החיפוש והגעגועים בעת גלות הנפש, הם שמכינים את הכלי לישועה.

מול הייאוש מהגאולה עלינו לצאת במתקפת נגד של אמונה ותקווה: לשנן לעצמנו היטב את מה שרבינו הקדוש ותלמידיו הרבו ללמדנו, שאין שום יאוש בעולם כלל ושאין שום גלות, הסתרה או הרחקה שלא נועדו לקרב, לבנות ולתקן

כאשר אנו חשים באדישות כזאת, עלינו להבין היכן יש להשקיע את הכוחות שלנו. האדישות מוכיחה שהייאוש גונס בנו, ולכן עלינו לצאת במתקפת נגד של אמונה ותקווה, ולשנן לעצמנו היטב את מה שרבינו הקדוש ותלמידיו הרבו ללמדנו, שאין שום יאוש בעולם כלל ושאין שום גלות, הסתרה או הרחקה שלא נועדו לקרב, לבנות ולתקן.

כפי שמבאר רבי נתן, שלושת השבתות שבתוך ימי בין המצרים נועדו לתת לנו את הכוח להאמין שה' "אתנו עמנו ואצלנו" גם עתה, ושהוא יתברך יתקן אותנו דוקא על ידי הגלות.

שבת ותשובה הן משורש אחד (לא רק מבחינת אותיות השורש) והיא זו המעניקה את הכוח בכל מצב ולכל אדם, תהא גלות נפשו כאשר תהא, להמשיך להתאבל על עוונותינו ולשוב אל ה' ברצונות חדישים, מתוך אמונה ברורה שבא תבוא ברינה ישועתנו הפרטית והכללית, וכי יש תקוה לציפיתנו.

בשבתות אלו עלינו אפוא להרבות בלימוד דברי הצדיק וגילויי העמוקים על הקשר הנצחי שאנו קשורים אל ה', על מהות הגלות בכלל וימי ההסתרה הפרטיים בפרט; מהי האהבה הטמונה בהם ומהי התקווה הגנוזה בהם.

עם הכנת יסוד זו נוכל להתחיל להתאבל על החורבן, ולייחל להתגלות הקדושה מחדש.

(עפ"י ליקוטי הלכות, שבת ז)

חוקי הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן ה"א	ליקוטי הלכות ה"ב	ליקוטי תפילות ה"א	הדף הימני
שבת	א	צא: רכז	רכז	תקנת תקן	כז
א	ב	צב: רכז	רכז	תקנת תקנב	כח
ב	ג	צג: רל	רל	תקנת תקנד	כט
ג	ד	צד: רלא	רלא	תקנת תקנל	ל
ד	ה	צה: רלב	רלב	תקנת תקנס	לא
ה	ו	צו: רלג	רלג	תקנת תקנט	לב
ו	ז	צז: רלד	רלד	תקנת תקנז	לג

יום של הפצה

כ בתמוז

לעיי"נורית זיזיאן בת סוניה סולי ע"ה

כו בתמוז

לעיי"נ ר' אברהם משה ב"ר ישראל לייב ז"ל

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב: (718) 8552121

מוקד הישועות: 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646

הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

הרבי מוליך אותנו יד ביד

העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות" (שם, כא); ובשלישית: "והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' (שם, כד).

האדם בעולם הזה הולך על "גשר צר מאד מאד" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, מה) וכשם שלפנות שמואלה זה סכנה, כך לפנות ימינה מסוכן לא פחות, כפי שלמדנו חז"ל: "פעמים שביטולה של תורה זה יסודה" (מנחות צט ע"ב).

כדי להתקדם נכון בעבודת ה' לא די בהסברים שבכל הספרים הקדושים; אנחנו מוכרחים לקבל הדרכה מעשית, צריכים להראות לנו איך ועד כמה; באיזו צורה ובאיזו מידה נגיע למחוז חפצנו.

אכן כך למדנו במסכת מנחות (כט ע"א), שגם משה רבינו התקשה בכמה ענינים והיה צריך להראות לו אותם, שכן כל הסבר תיאורטי, ברור ככל שיהיה, אינו מהווה תחליף להדרכה מעשית – לראיה.

הלא כן מתפלל דוד המלך ואומר: "צמאה נפשי לאלוקים... מתי אבוא ואראה פני אלוקים" – שאזכה לעבוד את ה' באופן הנכון ובמידה הראויה, בבחינת "ראיה" – כזה ראה וקדש.

לשם כך אנחנו וקוקים להדרכתם של הצדיקים שמוליכים אותנו יד ביד במשעול החיים ומלמדים אותנו איך להשתמש בתמונת הנפש שה' חנן אותנו.

הדברים אינם אמורים דווקא בצדיק חי שמורה לנו בפה ממש את הדרך. כשדברים בעצותיו של רבינו, בתורתו ובתלמודיו, אפשר לקבל ממנו גם היום עצות מפורטות והדרכה אמיתית.

זקוקים דווקא לדברי התורה של הצדיק? חסרים ספרי מוסר?!

מישהו ניסה פעם לנהוג במכונית רק על סמך מבחן התיאוריה המוצלח שלו, או לערוך ניתוח מסובך רק על סמך בקיאותו בספרי הרפואה...?

אם כך בדברים חומריים שמושגים היטב בחושים שלנו, והאינטואיציה הטבעית גם היא עושה שם לא מעט – על אחת כמה וכמה בעבודת ה' שבה אנחנו אמורים להעפיל לפסגות רוחניות הנמצאות מעל לתפיסה החושית שלנו.

לרכב שלנו יש מנוע רב עוצמה שנקרא לו "צמאה נפשי לאלוקים". הנפש שהיא חלק אלוק ממעל מלאה בכוחות וברצונות עצומים. אבל אם לא נדע לכוון אותם, אנחנו עלולים לגרום לתאונה ח"ו, או לקלקל את המנוע במקרה הטוב.

כמו אדם צמא שמסוגל מרוב צמא לשתות גם שתיה מזיקה, כך בלי הדרכה נכונה כוחות הנפש שלנו יכולים להזיק במקום להועיל.

כפי שלמדנו בליקוטי מוהר"ן (ח"א ע"ב) הרי גם בענין ההתקרבות לה' יש וריבוי ההתלהבות חוץ מהמדה מהווה 'יצר הרע'.

כך אנחנו מוצאים שחלק נכבד מההכנות למעמד של מתן תורה, היה דווקא ההגבלה, כפי שמפורש בפסוקים שלוש פעמים (שמות יט, יב): "והגבלת את העם סביב"; ושבו: "רד

"יש בחינת צמאה נפשי' דהיינו כמו מי שהיא צמא מאד ששונה אפילו מים הרעים. כמו כן גם בעבודת הבורא יתברך, ישנם בני אדם שהם תמיד בבחינת 'צמאון' ולומדים ועובדים עבודתו תמיד.. אך שהוא בלא זמן ושכל..."

"וזהו מעלת התדבקות בצדיקים, כי הם עושים גבול וזמן לבל יהיה בבחינת צמאון. וזה פירוש הפסוק 'צמאה נפשי לא-ל ה' זה בחי' צמאון כנ"ל; 'מתי אבוא ואראה פני אלוקים' – 'ואראה' דייקא, דהיינו שאזכה שתהיה העבודה בבחינת ראה, שאזי הוא בבחינת גבול וזמן כראוי".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, עו)

יש חסידים, כך שח רבינו, שבאים אלי לקבל ישועות גשמייות או רוחניות, יש כאלה שבאים לשמוע תורה, לקבל רעיונות ועצות. אבל אני רוצה שתהיו מאילו ש"אפויים בלבי" (איינגעבאקן אין הארצן, כלשונו הקדושה). כלומר, שהקשר שלהם אתי הוא עמוק ופנימי.

במאמר שבכתורתנו אנו לומדים על פן אחד של הקשר הפנימי הזה שבין החסיד והרבי, ועד כמה הוא נחוץ לכל בן-עליה.

ברוך ה' יש לנו כבר תורה ומצוות, שולחן ערוך, משנה ברורה, ראשונים אחרונים; גם ספרי מוסר ויראה שמלמדים אותנו מה רצון ה' בתחום חובת הלכות שאותו לא "מכסים" השולחן ערוך והפוסקים.

ובכן יש לנו כל כך הרבה ספרים שגם אם נקדיש להם את כל החיים, ספק אם נוכל ללמוד מחצית מהם. לשם מה אנחנו

רבי חיים מקיבליטש

שהיתה ראייתו חלשה לא הבחין ברכבת המתקרבת, זו פגעה בו אנושות, וכעבור זמן קצר שבק חיים כשהוא כבן שישים שנה. נטמן בעיירה דימיטרובקה שבמחוז חרסון.

חסיד ברסלב שידעו על האהבה הגדולה ששררה בינו ובין ר' אהרן, הסתירו ממנו את דבר האסון במשך מספר חודשים, וכשנודע לו על כך הגיב: "בכך כבר מתכוונים אלי... ואכן באלול הסמוך נסתלק לעולמו.

רגיל היה ר' חיים לומר: "מי שהפץ לזכות באמת לאורו של רבינו, צריך להתמסר אליו לגמרי".

לשונו בדברי גנאי נגדו על היותו חסיד ברסלב – וגם הפעם לא השיבו דבר.

אך כשהלה חזר על הדבר בסעודה שלישית, שוב לא יכול ר' חיים לשתוק, וקרא לעברו: "נשבע אני בשבת קודש שעברת עברה פלונית!" בו במקום עטו פניו של המתנגד חיוורון, והוא שתק שתיקה כהודאה.

ידידים בלב ובנפש היו ר' חיים ור' אהרן מקיבליטש עוד מימי ילדותם כשלמדו בחיידר של רבי פנחס. כל ימיהם שררה ביניהם אהבה גדולה. היו משוחחים ביניהם תדיר בעבודת ה' עד שרבים חשבו לשני אחים.

בשנת תר"ע החליטו לנסוע בצוותא לארץ הקודש. הם סבבו מעיירה לעיירה ואספו כסף להוצאות הדרך, אף השיגו דרכונים, אך בבואם לנמל בדקום שוטרי הגבול ולא מצאו את ר' אהרן כשיר לעמוד בתנאי הדרך. כך שרק ר' חיים לבדו זכה לחון את עפר ארץ ישראל. הוא שהה בה פרק זמן קצר והפליג בחזרה כדי להשתתף בקיבוץ ראש השנה באומן.

בתחילת שנות התר"פ השיא את בתו עם תושב אומן. לאחר מכן ליווה את בתו וחתנו לתחנת הרכבת. בהגיעם לתחנה ניגשו גנבים לעברם, וגבו מהם מזוודה ונמלטו מהמקום. החל ר' חיים דולק בעקבותיהם, והללו ברחו אל מעבר לפסי הרכבת. מיהר ר' חיים אחריהם, וכיוון

התקרב בילדותו לחסידות ברסלב, על ידי רבי פנחס מקיבליטש ששימש כמלמד דרדקים בעיר וקרוב רבים מהם לדרכו של רבינו. כאחינו של רבי שמואל אייזיק תלמיד רבינו נהג לספר אודותיו, כשהוא מכנהו "הדוד ר' שמואל אייזיק".

לאחר נישואיו שימש תקופה מסוימת כמלמד בעיר טשערין עבור בניו של רבי אבא'לה תלמיד מוהרנ"ת. פעם ביום חורפי ומושלג, רצה לצייר לעצמו את 'יום המיתו' כדי להיזכר בתכלית האדם עלי אדמות. יצא החוצה ונשכב על השלג, כשהוא שח בינו לבין עצמו: "הנה שוכב אתה על הארץ בעניים סגורות, מת..." וכך הוסיף לדבר אל עצמו דיבורים המזכירים לו את התכלית.

תלמיד חכם ועובד ה' היה, אך מצניע לכת עם אלוקיו. ביתו דל, והפרוטה אינה מצויה בכיסו. בחורף שורר קור עז בביתו עד כדי כך שמסרב הוא לבקר בבתי ידידים שם דולקת אש בתנור, שמא ישלל הלילה באיסור לא תחמוד".

כשביקר פעם אצל חמיו בשבת, התארח שם אדם שהיה מתנגד חריף לחסידו ברסלב. בסעודת ליל שבת שילח הלה את חיצו לשונו לעברו, אך ר' חיים שתק ולא השיב מאומה. בסעודת הבוקר התיר שוב הלה את הרצונות

נקודה

"כל הנמשך אחר צערו יותר מדי – הצער נמשך אחריו".

(ספר המידות, עמנות לד)

אותיות מאירות ב'ספר המידות'

אך הוא הכיר היטב את חתנו-תלמידו, וידע כי לא מלבדו בדה את הסיפור על המגיד שהתגלה אליו, נראה היה לו שאכן מדובר ב'מגיד' שאינו מצד הקדושה, ואם כן, חשב, עליו לנקוט בפעולה מיידית על מנת להציל את חתנו מציפורניו.

הוא קרא לחתנו ושה לו בצער עמוק: "לדעתי 'המגיד' הזה הוא מצד הטומאה".

"במה אדע כי אכן כך הוא, שמא הוא מלאך קדוש שחובה עלי לציית לדבריו?" שאל האברך.

השיבו החותן: "על מצחו של כל מלאך חקוקות כל אותיות האלף-בית. אם המלאך הוא מצד הקדושה, אותיות שם ה' מאירות, אך אם הוא מצד הטומאה - אותיות השם עמומות. הבט במצחו ואם תווכח שכך הוא - היפרד מעליו תיכף ומייד. וכדי שלא יוכל לעולל לך כל נזק, מוסר אני לך קמיעות שעל ידם תינצל ממנו".

אתא לילה, המגיד מופיע כדרכו ופותח במסע שידולים והסתות. מביט האברך במצחו ונחרד עד עמקי נשמתו, אכן צדק חמו, אותיות שם ה' שחורות לגמרי.

עשה האברך כפי שהורה לו חותנו, ומאז לא חזר אליו 'המגיד'.

כשסיים רבי דוב חיה'לעס את סיפורו, נעמד רבינו הקדוש על רגליו וקרא בהתלהבות קודש: "אבל אצלנו ברוך ה' כל אותיות האלף-בית מאירות".

ואז, סיפר על ספר האלף-בית שחיבר, הלא הוא 'ספר המידות' הכתוב בכתב ידו, ובאותה הזדמנות הביע רצונו שהספר יתפרסם בעולם.

בשנת תקע"א הדפיס מוהרנ"ת לראשונה את הספר בעיר מוהילוב.

האברך לא ידע את נפשו מהתרגשות. לא כל אחד זוכה ללמוד עם מלאך מן השמיים, ואם זכה לכך משמע שהגיע לדרגות גבוהות. הוא נצר את הסוד בלבו, ולא גילה אותו לאיש.

יושב האברך לילה אחר לילה ולומד עם המגיד, אלא שעובדה נוראה נעלמת ממנו: 'מגיד' זה הינו מצד הטומאה - - - היות ופעם אחת נכשל האברך בעבירה כלשהי, נשלח אותו מגיד להטעותו.

לילה אחד התחיל המגיד לדבר על לבו שיעבור עבירה חמורה. כששמע זאת האברך נחרד עד מאד, אלא שהמגיד הסביר לו כמתק שפתיים: "אם תשמע לדבריי ותעשה את אשר אמרתי לך, תקרב את הגאולה..."

האברך מצא עצמו נתון במיצר: כיצד יוכל לעבור במזיד עבירה כה חמורה?! אולם המגיד חוזר ואומר שעל ידי כך ייעשה תיקון גדול - שמא עליו לבטל דעתו בפני דעתו הגדולה...

כך התחבט בספקות נוראים, עד שהחליט לספר לאשתו את דברי המגיד.

האשה שהיתה יראת השם נבהלה למשמע הדבר, אך כאשר הסביר לה בעלה כי מדובר ב'הוראה משמיים' לא ידעה מה להשיבו. החליטה אפוא לספר את הדבר לאביה הדגול. האב שהיה צדיק וחסיד הודיע אף הוא,

סיפור מופלא קשור בגילוי של 'ספר המידות' שחלקו הראשון חובר על ידי רבינו בהיותו עול-ימים. שנים ארוכות גזו היה הספר אצל רבינו, עד שהגיעה העת והוא יצא לאור. ומעשה שהיה כך היה:

בשנת תקס"ב עבר רבינו להתגורר בברסלב. תלמידו רבי דוב חיה'לעס, רבה של לדיזין, ששמע על כך, אמר לעצמו: "איך אוכל להתגורר כה רחוק מהרבי?! הלא מוכרח אני להיות מצוי אצלו הרבה!" עזב את כס הרבנות ועבר לדור בברסלב, סמוך לרבינו.

יחד עם גדולתו בתורה חיבב רבי דוב סיפורי צדיקים. וכיוון שלעיתים קרובות נכנס אל הרבי, נהג לספר לו סיפורים שמצא בספרים עתיקים.

באחת הפעמים סיפר לו את הסיפור הבא:

בעיר אחת גר יהודי תלמיד חכם מופלג שעמד בראש ישיבה גדולה, ולו בת כלילת המעלות. בהגיעה לפרקה השיאה אביה לאחד מתלמידיו, שהיה למדן גדול ומבורך בכל מידה נמונה, ואף בעל יחוס אבות היה.

לאחר נישואיו התמסר החתן ללימוד התורה יומם ולילה, כשהותנו המאושר דואג לכל מחסורו.

האברך הטרי עשה חיל בתורה, והגיעו הדברים לידי כך שנגלה לו 'מגיד' ממרומים שהחל ללמוד עמו בכל לילה ולגלות לו סודות התורה.

השבוע לפני...

השבוע לפני 171 שנה

■ מוהרנ"ת אצל הרבי מקוצק

חלק נכבד מחייו הקדיש מוהרנ"ת להדפסת ספרי רבינו הקדוש; הוא לא חסך עמל בכדי להשיג את הכספים הדרושים לכך, ואף ליווה בעצמו את מהלך העבודות כשהוא מפקח באופן אישי על כל דף היוצא מבית הדפוס שיהיה ראוי לעלות על שולחן מלכים ויפאר את תורת הצדיק.

בקיץ שנת ת"ר נסע מוהרנ"ת לפולין, בכדי לקדם כמה ענינים הדרושים להמשך הדפסת הספרים. אחת התחנות המרכזיות במסעו היתה העיר למברג שבה פעלו כמה בתי דפוס גדולים. אל העיר הוא הגיע מוהרנ"ת ביום שלישי כ' בתמוז שנת ת"ר, אך לא הצליח להתקדם בצורה משמעותית, שכן אחד האנשים שעליו רצה מוהרנ"ת להטיל את מלאכת הפיקוח על ההדפסה - נעדר מביתו. רק לאחר שבועיים הצליח ליצור קשר עם אותו יהודי, וההדפסה החלה, כאשר בשלב הראשון נדפס הספר הקדוש "ליקוטי עצות".

בשהותו בלמברג נפגש מוהרנ"ת עם האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוצק. היה זה בתקופה בה הרבי מקוצק חלה והיה מסוגר בחדרו, וחזן משני תלמידיו, בהם בעל החידושי הרי"ם מגור, לא הניחו לאיש להכנס אליו. מוהרנ"ת שחפץ מאד לראות את הצדיק מקוצק אשר התפרסם בקדושתו ובחריפותו, הופיע במקום האכסניה וביקש להכנס, וכאשר נתקל בסירוב ביקש שידויעו לרבי כי תלמידו של בעל ה"ליקוטי מוהר"ן חפץ להכנס.

כאשר שמע הרבי מקוצק במי המדובר, ציווה מיד שיכניסו אליו את מוהרנ"ת, ושוחח עמו שעה ארוכה, למרות חוליו הקשה. לאחר שמוהרנ"ת נפרד ממנו שאלוהו תלמידיו מדוע לא חס על בריאותו והקדיש זמן רב כל כך עבור האורח, ענה הרבי מקוצק ואמר: "האברך הזה הוא עילוי בחסידות!" אחר התבטא ואמר בהתפעלות כי מוהרנ"ת במראהו החיצוני הפשוט, מכסה ומסתיר את גדולתו: "מצח (מוה) מבריק תחת כובע פשוט", כלשונו הקדושה.

בעת שהותו בלמברג ביקר מוהרנ"ת גם אצל הרופא שטיפל ברבינו הקדוש 33 שנה קודם לכן. הרופא עדיין זכר היטב את רבינו ואף סיפר למוהרנ"ת שבעת הטיפול ראה שלרבינו היה בעבר גוף בריא וחזק מאד, אך ביגיעותו שיבר אותו לגמרי - - - אותו רופא גם ידע לומר שאפילו מקול פסיעות נעלי הבית של רבינו היה נשמע חכמה ופקחות...

(על"ת שיג, שיש"ק ועוד)

לחידודא

חידה מס' 107

חידון השבוע לצעירים

באיזה תאריך היתה חתונת אדל בת רבינו?

הפתרון לחידה מספר 106

באיזו שנה נדפס לראשונה הספר 'סיפורי מעשיות'?
- בשנת תקע"ו
(ימי מוהרנ"ת, צב)

זכה בהגרלה לחידה מס' 105

משפחת שפירא, החומה השלישית, ירושלים.

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחרי בחירת השפה, הקושו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

שאלה:

מדוע צריך לעבור כל כך הרבה ניסיונות?

תשובת הרב עופר ארז:

בספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', בתחילת המעשה "מבן מלך וכן השפחה", מספר רבינו על מיילדת שהחליפה ולדות; היא הניחה את בן השפחה אצל המלכה, ואת בן המלך אצל השפחה, כך שכל אחד מהם גדל שלא במקומו הראוי.

מה מבקש רבינו לרמוז באותו סיפור? רבינו בעצם מצביע על התופעה הידועה בעולם של חיולופים בין טוב לרע, בין אור לחושך.

בספר "חסד לאברהם" (מעין גה נה ו) מבואר, שסיבת כל החילופין הללו מקורם ב'היכלי התמורות'. הקדוש ברוך הוא ברא בעולם חמשים שערי קדושה, וכנגדם חמשים שערי טומאה. להיכלות הקדושה יש ממונה מצד הטוב, ולהיכלות הטומאה יש ממונה מצד הרע. שני הממונים הללו, נמצאים במלחמה מתמדת על נשמות ישראל. לפעמים מצליח המלאך הטוב להוציא יקר מוזל' - להכניס להיכלות הקדושה נשמות שנפלו אל הרע, ולפעמים להיפך.

מלחמת הכוחות הללו שנמצאת בקרבן של כל אחד מאתנו, משתלשלת ממלחמת הכוחות ה"ל". כפי בחירת האדם בטוב ומאיתו ברע, כך נכנס הוא בהיכלות הקדושה; וכפי ריחוקו מן הטוב ובחירתו ברע, שוקע הוא בהיכלות הטומאה ה"ו".

לכולנו יש בלבול מאד גדול: אין אנו יודעים להצביע בכיבוד ולומר מי בן מלך ומי בן שפחה. העולם קורא לבן המלך האמיתי - בן השפחה, ולבן השפחה - בן המלך.

אפילו בתוך עצמנו יש לנו אי בהירות: לפעמים נדמה לנו שאנחנו מצד הטוב, ולפעמים החושך והרע מתגבר בקרבנו. מצד אחד אנו משתוקקים לתורה, תפילה ומצוות; מצד שני יש בנו להיטות לדברים הגופניים.

עין הדעת טוב רוע נמצא בפנים כל אחד מאיתנו, וזאת הסיבה שלפעמים רוצים אנו במעשים טובים מאוד, ופעמים במעשים רעים; פעמים שאנו מוצאים טוב ברע, או רע בטוב. זה שאומר הנביא: "הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע; שמים חשך לאור ואור חשך; שמים מר לקטוק וקטוק לקור" (ישעיה ה.כ).

מדוע נבראו היכלי התמורות? רבינו אומר שהחושך והרע מהווים סיבה ועזרה לגלות את הטוב. ככתוב על יתרון החכמה על הסיכלות שהוא "פיתרון האור - מן החשך" (קהלת ב), היינו שהחכמה והאור ניכרים ונחשבים כשהם באים אחרי סיכלות וחושך.

התגלות בן המלך האמיתי חייבת להיות אפוא רק אחרי מצב שבן המלך עובר השפלות וביזיונות כבן שפחה. כי כאמור אי אפשר להגיע לגילוי של הבן מלך האמיתי, עד שאין עוברים מצב של בן שפחה; המלכות איננה יכולה להתגלות עד שהיא לא נצרכת ומזדככת בכור התאוות.

ואולם הדרך היא, שהשקר והרע שולט לפני שהטוב והאמת מתגלה. הקב"ה ברא את העולם באופן הזה שהחושך קודם לאור: קין נולד לפני הבל, ישמעאל נולד לפני יצחק, עשו נולד לפני יעקב, אומות העולם שלטו בארץ ישראל לפני עם ישראל. כל אלו הדברים נעוצים בכלל הידוע שהקליפה קודמת לפרי!

בכל נסיון שאנו עוברים, עלינו לזכור תמיד את היסוד הזה, ולדעת שבוודאי הנסיון יגמר. את הניסיונות אנחנו מוכרחים לעבור. הקדושה איננה יכולה להתגלות בדרך אחרת.

"וַיָּאֵת בְּלָעִם בֶּן פְּעוֹר הָרְגוּ בְּהַרְבֵּ" (במדבר לא, ה)

"שהיה בלעם בן פעור מדין בכשפים, והוא עצמו פורח עמהם" (רש"י)

אחד מכללי היסוד בבריאה היא "זה לעומת זה עשה האלוקים" (קהלת ו, ד). לפי הכלל הזה, כל דבר שנמצא בצד הקדושה, נמצא דבר דומה בצד הטומאה.

כך שמו שאינו מתאמן להעמיק ולהתבונן יכול בקלות לטעות ולהתבלבל בין הקדושה לטומאה.

את זאת עשה ה' כדי שתיתנו לאדם בחירה חופשית, כלומר ששני הצדדים יראו לאדם שווים והוא יתאמן לבחור בטוב. כי אם היו רואים בכיבוד את הטוב וזכר לא היתה חכמה לבחור בו.

כך אנתנו מוצאים שאליהו הנביא התפלל במעמד הגדול בהר הכרמל, כשרצה להוכיח לעם כי ה' הוא האלוקים, התפלל: "ענני ה' ענני" - "ענני שתדע אש מן השמים; ענני שלא יאמרו מעשה כשפים הוא" (ברכות ט ע"ב). שכן גם אחרי ירידת האש שליחה אפילו את המים שנשפכו סביב המזבח שבנה, היתה אפשרות לטעות ולחשוב שהכל כישוף ותו לא.

כך אנתנו מוצאים גם אצל פינחס שנעשה לו נס והוא עף באויר (מדרש רבה, במדבר כב, ה) אך גם בלעם לעומתו פרח באויר.

ההבדל בין המעשים הפלאיים של הצדיקים והרשעים הוא כמה שעומד מאחורי הפלאים. מעשי הפלא של הצדיקים מתבצעים על ידי תפילה, כמו שאמרו חז"ל שהנסים שעשה אלישע נעשו על ידי תפלה (מגילה כו); לעומתם הרשעים פועלים על ידי החבולות של כישוף וכדומה.

כשכאים לספר על נסים ונפלאות של צדיקים, אין להסתנוור מהברק החיצוני של המעשה, אלא בעיקר להדגיש את הפנימיות שהניעה את הצדיק לעשות את האותות והמופתים - על ידי אמונה, תפילה וכו'.
(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א, רלד)

שבת באומן
החל מ-
\$299
דד צדיקים
02-5410100

היכן רכשת כרטיס? זה באמת לא משנה! אצלנו
ניתן להשיג את כל שירותי הקרקע: לינה, ארוחות, והסעות, ברמה הגבוהה ביותר!
ESL
א.א.א. א.א.א. א.א.א.
02-999-72-72
רח' חפץ חיים 33 (ליד זכרון משה) ירושלים

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה וצלחה, לרווח ופנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

זמנת תולס בהפצת האוצרות				המפיצים			
<p>■ בית שמש</p> <p>הר"ר נחמן זילבינער ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>■ ירושלים</p> <p>הר"ר אליקים געציל גלנברג ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>■ ירושלים</p> <p>הר"ר גדליהו ברגר ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבן שלמה זלמן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>■ בני ברק</p> <p>הר"ר אברהם נח בנדר ה"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י זקנו הררה"ר לוי יצחק ב"ר אברהם נח בנדר זצ"ל נלבע כ"ב תמוז תשמ"ט</p>	<p>■ צפת</p> <p>הר"ר יוסף גרשון סופר ה"ו</p> <p>הר"ר שמואל בנימין סופר ה"ו</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לע"י אביהם הררה"ר לוי יצחק ב"ר נפתלי חיים סופר זצ"ל</p> <p>נלבע כ"ז תמוז תשס"ח תנצב"ה.</p>	<p>■ ירושלים - צפת - ביתר עילית</p> <p>הרה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א</p> <p>הרה"ח ר' אלעזר מרדכי קעניג שליט"א</p> <p>הר"ר נתן אפרים קעניג ה"ו</p> <p>הר"ר יוסף טוקצינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר צבי סמט ה"ו</p> <p>הר"ר מרדכי סגל ה"ו</p> <p>הר"ר אברהם שמעון יצחק קעניג ה"ו</p> <p>הר"ר מרדכי שפירא ה"ו</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>לע"י אביהם וחותרם הרה"ח ר' גדליהו אהרן ב"ר אלעזר מרדכי קעניג זצ"ל</p> <p>נלבע כ"ז תמוז תשמ"ח תנצב"ה.</p>	<p>■ ביתר עילית - בני ברק - מודיעין עילית - ביתר עילית</p> <p>הר"ר חיים בנימין גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר נתן גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר נפתלי גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר אברהם צבי גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר שמואל אייזיק גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר משה גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר מתתיהו יחיאל גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר אשר ארליכמן ה"ו</p> <p>הר"ר אהרן גלינסקי ה"ו</p> <p>הר"ר נפתלי סלמנוביץ ה"ו</p> <p>הר"ר נחמן רובינשטיין ה"ו</p> <p>תרמו והפיצו 3500 גליונות</p> <p>לע"י אביהם וחותרם הר"ר נחמן שבתאי זצ"ל</p> <p>ב"ר יבלטמ"א יעקב יצחק גלינסקי</p> <p>נלבע כ"ז תמוז תשנ"ט</p>	

להתייבש במקום בבוריספול עד שהאוטובוס מתמלא...
אומן ראש השנה: מקייב לאומן רק עם אירו-פניס!
נוח יותר < מהר יותר < זול יותר.
EuroPnim
 02-800-8000
 או אצל חסוכנים חמורשים מסעמנו